

OBRAČUN DDV OD PRODAJE BLAGA ZNOTRAJ SKUPNOSTI

Pojasnilo DURS, št. 46201-28/2005, 10. 2. 2005

V zvezi z vprašanjem davčnega zavezanca iz Slovenije, ki zadeva obračun DDV od prodaje kurilnega olja znotraj Skupnosti, v nadaljevanju pojasnjujemo:

V dopisu zavezanec podjetje A iz Slovenije navaja, da kupuje kurilno olje od avstrijskega podjetja B, ki ga bo podjetje A iz Slovenije prevzel v Trstu od podjetja C iz Italije. Podjetje C iz Italije fakturira blago podjetju D iz Slovenije (le-ta je generalni zastopnik za Slovenijo) brez DDV. Podjetje D iz Slovenije pa fakturira blago podjetju B iz Avstrije, ta pa fakturira blago podjetju A iz Slovenije.

Davčni zavezanec je zastavil vprašanje, ali mora podjetje D iz Slovenije podjetju B iz Avstrije zaračunati DDV, glede na to, da je dobil takšno informacijo od podjetja D iz Slovenije.

Iz dopisa zavezanca je razbrati, da je blago (kurilno olje) v Italiji, dokler ga ne prevzame končni slovenski kupec (podjetje A iz Slovenije), ki je za namene DDV identificiran v Sloveniji. Vmesne transakcije je treba obravnavati vsako zase, torej kot samostojne transakcije, in določiti kraj obdavčitve po 15. členu Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 97/04 -UPB2 in 114/04), nadaljevanju: ZDDV.

V skladu s 15. členom ZDDV je kraj dobave blaga Italija, saj je blago v Italiji, ko je transakcija opravljena. Vsak prodajalec blaga bi se moral identificirati za namene DDV v Italiji.

Le zadnja dobava blaga velja kot dobava blaga znotraj Skupnosti, pri kateri se kraj obdavčitve prenese v Slovenijo.

Po 1. točki 3.a člena ZDDV se namreč DDV obračunava in plačuje tudi od blaga, ki ga na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec.

V 19. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 17/04 do 122/04), v nadaljevanju: Pravilnik, je določeno: "Če trošarinske izdelke pridobiva davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, je takšna pridobitev predmet DDV v skladu s 1. točko 3.a člena ZDDV." Predmet slovenskega DDV je torej le zadnja transakcija, ki jo opravi avstrijski davčni zavezanec slovenskemu davčnemu zavezancu. Transakcija, za katero sprašuje davčni zavezanec, je opravljena v Italiji (prodaja se blago, ki je v Italiji), opravi pa jo podjetje D iz Slovenije. Ta bi se moral identificirati za namene DDV v Italiji in avstrijski firmi prodati blago z italijanskim DDV (seveda pod pogojem, da italijanski davčni organi enako razlagajo šesto direktivo).